RF 847
BX
3712
.A1
C36
1648

Rarisimo
1ª Edición del
Breve con el
cual Inocencio X
intentó poner fin
a la disputa entre
Palafox y los jesuitas
1648

BREVE
S.MI D. N. INNOCENTII X.
IN CAVSA
Angelopolitana Iuriſdictionis in Indijs Occidentalibus Nouæ Hiſpaniæ.

Cæſarauguſtæ, Ex Prælo Didaci Dormer.

INNOCENTIVS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

CVM ſicut accepimus aliquæ fuerint ortæ differentiæ inter Venerabilem fratrem Ioannem Epiſcopum Angelopolitañ, ſiue Populæ Sanctorum Angelorum in Indijs Occidentalibus ex vna, & dilectos filios Clericos Regulares Societatis Ieſu partibus ex altera de, & ſuper munere prædicationis verbi Dei in proprijs eorundem Clericorum Regularium petita ſolum Epiſcopi benedictione, quam in alienis Eccleſijs petita, & obtenta ab eodem Epiſcopo Diœceſano licentia exercendi; necnon ſuper confeſsionibus laicorum audiendis præuio examine, ſiue approbatione eiuſdem Epiſcopi Diœceſani, quæ dicti Clerici Regulares in vim priuilegiorum prædictæ Societati Apoſtolica auctoritate conceſſorum ſibi proprio iure licere prætendebant, & deſuper in partibus fuerit deuentũ ad plures actus iudiciales, & pro parte Clericorum Regularium huiuſmodi ad electionem Conſeruatorum priuilegiorum huiuſmodi: nobiſque tam dicti Ioannis Epiſcopi, quam eorundem Clericorum Regularium nomine pro ſopiendis differentijs huiuſmodi quædam Dubia deciſionem differentiarum præfatarum, necnon iuriſdictionem, ordinariorum in exemptos, & ipſorum Clericorum Regularium exemptionem á Iuriſdictione Ordinarij concernentia fuerint propoſita, ad quæ ambæ partes reſponderi, & quid deſuper obſeruandum ſit auctoritate noſtra Apoſtolica ſtatui, & ſtabiliri deſiderabant. Nos, qui om

nium fidelium, & præſertim Eccleſiaſticorum quieti libenter incumbimus differentias prædictas, totumque negotium par ticulari Congregationi aliquorum Venerabilium fratrum no ſtrorum S. R. E. Cardinalium, & dilectorum Romanæ Curiæ Prælatorum examinañ commiſimus, qui auditis ſæpius procuratoribus prædicti Ioannis Epiſcopi, necnon Procuratore Generali Societatis prædictę negocio maturè diſcuſſo omnibus dubijs, & petitionibus hinc inde propoſitis reſpon derunt prout ſequitur, videlicet, Sacra Congregatio a Sanctiſsimo Domino Noſtro deputata ſuper controuerſijs vertentibus inter Epiſcopum Angelorum in Indijs Occidentalibus, & Religioſos Societatis Ieſu ſępius auditis Procuratoribus ab eodem Epiſcopo ad Vrbem allegatis, necnon ipſius Societatis Procuratore Generali, negocioque accuratè diſcuſsio cenſuit prædictos Religioſos nequaquam poſſe in Ciuitate, & Diœceſi Angelopolitana perſonarum ſæcularium Confeſsiones audire ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani, nec verbum Dei prædicare in Eccleſijs ſui Ordinis, non petita ipſius benedictione, nec in alijs Eccleſijs ſine eius licentia, nec in Eccleſijs etiam ſui Ordinis ipſo contradicente, & contraueniente ab Epiſcopo tanquam Sedis Apoſtolicæ Delegato coerceri, & puniri poſſe etiam cenſuris Eccleſiaſticis in vim Conſtitutionis ſanct. mem. Greg. XV. quæ incipit, Inſcrutabili Dei prouidentia. Ac proinde memoratis Religioſis, qui huiuſmodi approbationem, ac licentiam ſe obtinuiſſe non docuerint potuiſſe Epiſcopum, ſeu eius generalem Vicarium præcipere ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, vt á confeſsionibus audiendis, & verbi Dei prædicatione abſtinerent, nec ob eam cauſam licuiſſe dictis Religioſis quaſi á manifeſtis iniurijs, & violentijs eligere Conſeruatores, eoſque, vt præfertur electos in Epiſcopum, eiuſque Vicarium Generalem indebitè, ac nulliter excommunicationem fulminaſſe. Cæterum S. Congregatio ſerio in Domino hortatur, ac monet Epiſcopum, vt Chriſtianæ manſuetudinis memor erga Societatem Ieſu, quæ laudabili ſuo Inſtituto in Eccleſia Dei tam fructuosè laborauit, ac ſine intermiſsione laborabat paterno ſe gerat affectu, eamque in regimine Eccle-

ſiæ

ſiæ ſuę perutilem adiutricem agnoſcens benigne foueat, ac priſtinę ſuæ beneuolentiæ reſtituat, quemadmodum Sacra Congregatio ipſum facturum confidit, ſibique certo pollicetur cum eius zelum, pietatem, ac paſtoralem ſollicitudinem compertam habeat. Dat. Romæ die 16. Aprilis anno 1648. Et præmiſſorum occaſione pro parte prædicti Ioannis Epiſcopi, necnon Religioſorum Societatis Ieſu in eadem Congregatione propoſita fuerunt diuerſa Dubia de mandato Sanctiſsimi reſoluenda, quæ quidem Sacra Congregatio ſępius auditis, vt in pręmiſsis ab eodem Epiſcopo, ad Vrbem miſsis; necnon Procuratore Generali ipſius Societatis, negocioque maturè perpenſo ad ſingula Dubia ab vtraque parte propoſita reſpondit ordine, quo ſequitur. Primo, An in caſu quo Epiſcopus præcipiat decreta aliqua Concilij Tridentini á Regularibus obſeruari, & executioni demandari Regulares quicunque etiã Societatis Ieſu ſub prætextu, quod huiuſmodi præcepta infringant ſua priuilegia poſsint eligere Conſeruatores? Congregatio reſpondit, ſi Epiſcopus præcipiat Regularibus etiam Societatis Ieſu, vt decreta aliqua Concil. Trident. obſeruent, ac exequantur in illis caſibus, in quibus per ipſum Concilium, vel Conſtitutiones Apoſtolicas Regulares exempti ſubijciuntur iuriſdictioni, & correctioni Epiſcopi minimè licere ipſis Regularibus ob eam cauſam Conſeruatores eligere. Secundo An quando Ordinarius procedit iuris ordine ſeruato aduerſus Regulares prædictos in caſibus, in quibus per Concil. Trident. vel Conſtitutiones Apoſtolicas ipſi ſubijciuntur poſsint Conſeruatores Iudices aſsignare? Reſpondit, vt ad proximum non poſſe. Tertio, An Regularibus etiam Societatis Ieſu aſſerentibus ſe habere priuilegia quominus obediant Epiſcopo in executione decretorum iuris communis Concilij Tridentini, & Conſtitutionum Apoſtolicarum Ordinarij debeant ipſis adhibere fidem abſque exhibitione huiuſmodi priuilegiorum? Reſpondit, Ordinarios non teneri huiuſmodi aſſertioni fidem adhibere abſque integrali priuilegiorum exihibitione. Quarto, An in caſu quo Regulares quicunque etiam Societatis Ieſu exhibeant aliqua priuilegia, & Ordinarij iudicent ea non ſuffragari, caſui de quo

 agi-

agitur, & ad rem non facere Regulares præfati poſsint,& debeant prouocari ad Summum Pontificem, vel in partibus Indiarum remotiſsimis ad Metropolitanum, ſiuæ Ordinarium viciniorem, vel potius poſsint hoc caſu eligere Iudices Conſeruatores? Reſpondit, Si verba priuilegiorum ſint obſcura,& ambigua non licere recurrere ad Metropolitanum, vel vicinorem Epiſcopum,nec Conſeruatores eligere, ſed Summum Pontificem pro interpretatione eſſe adeundum. Quinto Vtrum Conſtitutio fœl.recor. Gregor. XV. circa Conſeruatores Regularium publicata anno 1621. cum declarationibus Eminentiſsimorum Sacræ Congregationis Concilij Tridentini Interpetrum deſuper editis æque afficiat,& comprehendat Religioſos Societatis Ieſu, ac reliquos Regulares, itaut omnia alia prædicta Societatis priuilegia fuerint reducta ad terminos dictæ Conſtitutionis, & ſic impoſterum debeant ab ijs eligi Conſeruatores iuxta formam, & tenorem prædictæ Conſtitutionis? Reſpondit, huiuſmodi Cōſtitutionem cum declarationibus, vt prætenditur editis æque afficere Religioſos Societatis Ieſu, atque aliorum Ordinum, & Conſeruatores ad illius præſcriptum eſſe eligendos non obſtantibus quibuſuis priuilegijs, quippe quæ omnia ſunt redacta ad terminos ipſius Conſtitutionis. Sexto, An Regulares Præ dicti grauati ære alieno vel ad ratiocinia, vel Teſtamentorum Executores poſsint conueniri coram Ordinario, ſi Conſeruatores non nominauerint intra tempus habile ab Ordinario pręſcriptū. Reſpondit Regulares in cauſis pręfatis corā Ordinario loci eſſe conueniendos,ſi ad præſcriptū Conſtitutionis ſanctæ mem. Gregorij XV. Conſeruatores non elegerint ipſumque electionis documentum intra pręfinitum tempus in actis Curię ipſius Ordinarij non exhibuerint, ac dimiſerint. Septimo, An dicti Regulares Conſeruatores ſiue ad Iura, ſiue ad priuilegia tuenda aſſumentes teneantur ante exercitium commiſsionis pręſtare cautionem coram Ordinario, ſiue alio Iudice competente, de Iudicio Siſti, & iudicatum ſoluendo, caſu quo in lite ſiue cauſa ſuccubuerint? Reſpondit non teneri. Octauo, An quando Epiſcopi Iura, vel decimus Cathedralium aduerſus Regulares prędictos dote ſua ſpoliantes Eccleſias coram Iudice competente tuentur

libroſque memorialia, & allegationes producunt Ius Eccleſiarum Cathedralium exprimentes, & acquiſitiones Religioſorum, aliaque id generis adnumerantes huiuſmodi ſcriptorum occaſione poſsint Regulares nominare Conſeruatores, prætendentes iniuriam ſibi inferri in referendo immoderatas acquiſitiones? Reſpondit: ſi Epiſcopi pro tuendis Iuribus Cathedralium Eccleſiarum coram Iudice competenti huiuſmodi ſcripta producant, & Regularium immoderatas acquiſitiones veraciter, & modeſtè referant non licere Regularibus ob eam cauſam ad Conſeruatores recurrere. Nono, Vtrum Regularis quicunque, etiam Societatis Ieſu poſsint adminiſtrare Sacramentum pœnitentiæ Secularibus abſque licentia Epiſcopi Diœceſani, etiam ſi in aliena Diœceſi approbatus ſit? Reſpondit Regulares etiam Societatis Ieſu in vna Diœceſi ab Epiſcopo approbatos ad confeſsiones perſonarum ſecularium audiendas nequaquam poſſe in alia Diœceſi huiuſmodi confeſsiones audire ſine approbatione Epiſcopi Diœceſani. Decimo, An Epiſcopos contra dictos Regulares audientes in ſua Diœceſi confeſsiones Secularium abſque ſua approbatione, vel Concionatores abſque licentia Epiſcopi intra & extra proprias Eccleſias poſsit procedere, eos á talibus miniſterijs remouendo, ſiue præceptis, & alijs Iuris remedijs coercendo? Reſpondit eiſdem Regularibus, qui confeſſiones perſonarum Secularium audiunt ſine approbatione Epiſcopi loci, vel prædicant in Eccleſijs ſui Ordinis, non petita illius benedictione, aut in alijs Eccleſijs abſque ipſius licentia, vel in Eccleſijs etiam ſui Ordinis ipſo contradicente poſſe Epiſcopum in vim Conſtitutionis fœl. recor. Gregorij XV. quæ incipit Inſcrutabili Dei prouidentia tanquam Sedis Apoſt. Delegatum adminiſtrationem Sacramenti pœnitentiæ, ac munus prædicationis interdicere eoſque Iuris remedijs coercere, & punire Vndecimo, An quando Epiſcopo conſtat dictas licentias obtentas non fuiſſe, ipſe poſsit præcipere, vt donec licentiam intra præſcriptum, tempus exhibeant á tali miniſterio abſtineant, & an requirendus ſit per Epiſcopum pro his exhibendis Prouincialis in alia Diœceſi, vel longiſsimè exiſtens, vel ipſi Regulares confeſſarij, vel eorum

rum Superiores eiuſdem Diœceſis,in qua prædicta exercent? Reſpondit poſſe Epiſcopum ſic præcipere,nec pro huiuſmodi licentijs requirendum eſſe Prouincialem , ſed ſatis eſſe ipſos Religioſos requirere , aut eorum Superiores in Diœceſi Epiſcopi exiſtentes.Decimoſecundo , An ſi contingat vt aliquis prædictorum Regularium inſurgat contra Epiſcopum in propria Diœceſi maledictis cum ſcripto, vel dicto Populũ ſcandalizando poſsit ab Epiſcopo puniri , & qua animaduerſione,& quid ſi huiuſmodi delinquens traſiuerit ad aliam Diœceſim hoc caſu ſeruandum ſit ? & qua pœna puniendus ſit Regularis,qui commorans in vna Diœceſi ſpargat famoſos libellos contra ordinarium alterius Diœceſis ? Reſpondit Si regularis intra clauſtra degens extra ea in caſibus in Dubio expreſsis itá notoriè deliquerit,vt populo ſcandalo ſit Epiſcopo inſtante teneri Superiorem Regularem infra tempus ab Epiſcopo præfigendum ſeuerè illum punire, ac de punitione Epiſcopum certiorem facere alioquin ſic delinquentem ab Epiſcopó puniri poſſe ad præſcriptum Concilij Tridentini cap. 14. ſeſſ. 25. de Regular. quod ſi delinquens ad aliam Diœceſim migrauerit ſeruandum eſſe,quod præcipitur in Conſtitutione ſanctæ mem. Clementis VIII.Incipieñ Suſcepti muneris ratio. Decimo tertio , An Conſeruatores nominati & electi á Regularibus prædictis ante exercitium ſuæ Iuriſdictionis teneantur electionis authenticum documentum exhibere coram Ordinario ſub pœná nullitatis actuum ? Reſpondit vtique teneri. Decimoquarto, An priuilegia, quæ ſunt contra Iuriſdictionem Ordinarij , & quibus gaudent , & gaudere prætendunt Regulares prædicti debeant Epiſcopis notificari, ſiue inſinuari ? Reſpondit , Regulares teneri huiuſmodi priuilegia Epiſcopo exhibere,ſi eis vti voluerint. Decimoquinto, An prædia ruſtica, metallorum fodinæ , ſacchari opificinæ á Regularibus Societatis, vel alijs poſſeſſa, vel aliæ Domus Seculares,in quibus videlicet, vnus vel duo Regulares tantum commorantur,gaudeant priuilegio Collegiorum ſeu Conuentuum ? Reſpondit non gaudere. Decimoſexto , Vtrum Regulares prædicti Apotecas quarumcumque mercium , macella,& ſimilia præſertim prope Collegia,ſiue Conuentus ex-

er-

ercentes, poſsint ab Ordinario ſub cenſuris inhiberi; ne huiuſmodi exerceant. Reſpondit non poſſe Epiſcopum hoc prohibere Regularibus exemptis, ſed ſi in præmiſsis ita notoriè delinquant extra clauſtra, vt Populo ſcandalo ſint ſeruandum eſſe, quod dictum eſt ſupra in reſponſione ad duodecimum. Decimo ſeptimo, Vtrum Regulares, etiam Patres Ieſuitæ in ſuis prædijs, opificinis, alijſque ſuis Domibus Secularibus ſitis intra limites Parocchialium ad ſe non ſpectantium poſſint adminiſtrare Sacramentum baptiſmatis, ſolemnis matrimonij, extremæ vnctionis, & Euchariſtiæ in Feſto Paſchatis famulis, Mercenarijs, Ruſticis, ſiue alijs id genus hominibus ſecularibus abſque Ordinarij, vel Parochi licentia? Reſpondit non poſſe. Decimo octauo, Vtrum Patres Societatis in Ciuitate, & Diœceſi Angelorum poſsint conſecrare vaſa ſacra, altaria & ſimilia in quibus vnctio requiritur? Reſpondit itidem non poſſe. Pro parte verò Religioſorum Societatis Ieſu propoſita fuerunt infraſcripta Dubia. Primo, An Epiſcopi in partibus Indiarum poſsint ex integro totum vnum Monaſterium, vel Collegium ab audiendis confeſsionibus ſuſpendere? Reſpondit Epiſcopos Indiarum poſſe quidem omnibus ſimul vnius Monaſterij, vel Collegij Confeſſarijs adimere facultatem audiendi confeſsiones perſonarum Secularium etiam in conſulta Sacra Congregatione Epiſcoporum & Regularium negocijs præpoſita cum decretum ab ea editum ſub die 20. Nouembris 1615. ex intentionis defectu, & conuenientia morali non extendatur ad Regiones illas, tam longe ab Vrbe diſsitas. Verum ab hac generali ſuſpenſione, quæ vix ſine ſcandalo, & animarum pernicie contingere poteſt abſtinendum eſſe Epiſcopis niſi grauiſsima ſubſiſtente cauſa ſuper quo Sacra Congregatio illorum conſcientias grauiter voluit eſſe oneratas Secundo, An Epiſcopus Regularem pro confeſsionibus ſemel approbatum ſine noua cauſa ſuſpendere poſsit ab ipſis confeſsionibus audiendis. Reſpondit Regulares alias libere ab Epiſcopo præuio examine approbatos ad audiendas confeſsiones perſonarum Secularium ab eodem Epiſcopo ſuſpendi non poſſe, ſine noua cauſa eaque ad confeſsiones ipſas pertinente. Tertio, An Bulla Pij V. 34. in ordine

dine tom. 2. Bullarij conceſſa inſtante, & ſupplicante Sereniſſimo Rege Catholico non ad petitionem Regularium ſit reuocata in Bullis Summorum Pontificum in quibus exemptiones Regularium mitigantur ? Reſpondit agendum cum Sanctiſsimo, an velit declarare Bullam non eſſe reuocatam, illam tamen non ſuffragari, niſi in locis vbi eſt defectus Parochorum. Quarto, An Epiſcopus poſsit cum cenſuris procedere contra Regulares exemptos, ſi inobedientes fuerint in confeſsionibus audiendis, vel prædicatione verbi Dei, & hoc an vigore Concilij Tridentini, vel per quem canonem? Reſpondit poſſe procedere, non quidem in vim Concilij Tridentini, ſed in vim Conſtitutionis Gregorij XV. quæ incipit Inſcrutabili Dei prouidentia. Quinto, An licentia audiendi confeſſiones, & prædicandi, ab Epiſcopo per litteras miſsiuas, an ſolum per litteras patentes Cancellariæ concedi poſsit ? Reſpondit poſſe concedi etiam per litteras miſsiuas, vel oretenus ſi itá Epiſcopo videbitur. Sexto, An talis licentia oretenus ſine ſcriptis concedi poſsit ? Reſpondit, vt ad proximum. Septimo, An facultas eligendi Conſeruatores conceſſa Societati á Gregorio Decimotertio ſuffragetur illis in locis in quibus non adſunt Iudices Synodales. Reſpondit, vbi non adſunt Iudices Synodales priuilegium Gregorij XIII. non ſuffragari, quoad hoc vt Societas non teneatur ex illis eligere Conſeruatores dummodo tamen in reliquis ſeruetur forma Conſtitutionis Gregorij XV. hac de re edita. Octauo, An Conſeruatores Societatis, Vicarios generales Epiſcoporum auctoritate Apoſtolica per ſententias, cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas compellere poſsint virtute Bullæ Gregorij XIII. Incipieñ AEquum reputamus. Datum vltima Februarij 1573. Reſpondit poſſe à manifeſtis iniurijs, & violentijs eos compeſcere, etiam cenſuris, & pœnis Eccleſiaſticis. Dat. Romæ die 16. Aprilis 1648. Qua propter, vt præmiſſa firmius ſubſiſtant, & inuiolabiliter obſeruentur Nobis pro parte Ioãnis Epiſcopi huiuſmodi fuit humiliter ſupplicatum, vt illa auctoritate Apoſtolica confirmare de benignitate Apoſtolica dignaremur. Nos igitur dicti Ioannis Epiſcopi votis hac in re annuere, illumque ſpecialibus fauoribus & gratijs proſe-

ſe-

ſequi volentes,& eundem Ioannem Epiſcopum á quibuſuis excommunicationis,ſuſpenſionis,& interdicti alijſque Eccleſiaſticis ſententijs,cenſuris, & pœnis á Iure, vel ab homine quauis occaſione vel cauſa latis ſi quibus quomodolibet innodatus exiſtit ad effectum præſentium dumtaxat conſequeñ,harum ſeriè abſoluen.& abſolutum fore cenſentes huiuſmodi ſupplicationibus inclinati præinſerta reſponſa, ſeu reſolutiones auctoritate prædicta tenore præſentium confirmamus,& approbamus illiſque Apoſtolicæ firmitatis vim & robur adijcimus,& inuiolabiliter obſeruari mandamus,ſalua tamen ſemper in præmiſsis auctoritate dictæ Congregationis Decernentes ſic, & non aliter in præmiſsis per quoſcunque Iudices Ordinarios,& Delegatos etiam Cauſarum Palatij Apoſtolici Auditores,ac S.R.E.Card.etiam de latere legatos iudicari,& diffiniri debere,ac irritum, & inane ſi quid ſecus á quoquam quauis auctoritate ſcienter, vel ignoranter contingerit attentari. Non obſtantibus Apoſtolicis, ac vniuerſalibus,Prouincialibuſque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus & ſpecialibus Conſtitutionibus,& ordinationibus;necnon Eccleſiæ Angelopolitañ ac Societatis prędictę, etiam iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel alia quauis firmitate roboratis Statutis, & Conſuetudinibus priuilegijs,quoque ndultis & litteris Apoſtolicis eidem Eccleſię,& Societati ſub quibuſcunque verborum tenoribus & formis, ac cum quibuſuis etiam Derogatoriarum derogatorijs,alijſque efficacioribus & inſolitis clauſulis,ac decretis etiam irritantibus etiam motu proprio, ac etiam conſiſtorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmiſſorum quomodolibet conceſsis,confirmatis,& innouatis.Quibus omnibus,& ſingulis,etiamſi pro ſufficienti illorum derogatione de illis eorumque totis tenoribus ſpecialis,ſpecifica,expreſſa,& indiuidua,ac de verbo ab verbum,non autem per clauſulas generales idem importantes mentio,ſeu quæuis alia expreſsio habenda,aut aliqua alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum omnium,& ſingulorum tenores præſentibus pro plenè,& ſufficienter expreſsis habent, illis alias in ſuo robore permanſuris ad effectum præmiſſorum ſpecialiter, & expreſ-

sè

ſè derogamus cæteriſque contrarijs quibuſcunque. Datum Romæ apud S. Mariam Maiorem ſub annulo Piſcatoris die xiv. Maij M. DC. XXXXVIII. Pontificatus Noſtri Anno Quarto.

M. A. Maraldus.

In Nomine Domini Amen. Præſens copia extracta fuit è ſuo proprio originali mihi Notario publico infraſcripto exhibito per Ill. & R. D. Licentiatum Ioannem Maganum Procuratorem Ill.^mi^ & Excell.^mi^ D. Epiſcopi prædicti eidem exhibenti incontinenti reſtituto, cum quo facta per me eundẽ Notarium collatione, illam cum dicto originali de verbo ad verbum concordare inueni, ſalua ſemper meliori collatione, & in fidem &c. Datum Romę in Officio mei &c. hac die 16. Maij 1648.

Ego Sebaſtianus Ceſius Curiæ Eminentiſs. Card. Vicarij Notarius de præmiſsis rogatus præſens inſtrumentũ ſubſcripſi & publicaui requiſitus in fidem &c.

Locus † Sig.

Io. Martius miſeratione diuina tituli Sancti Petri ad Vincula S. R. E. Presbyter Cardin. Ginettus nuncupatus Sanctiſs. D. Papæ, & Almæ Vrbis Vicarius Generalis, Romaneq; Curiæ, & eius diſtrictus Iudex ordin.

Vniuerſis notum fecimus, & atteſtamur ſupradictum Dominum Sebaſtianum Cæſium, de præmiſsis rogatum fuiſſe, & eſſe talem, qualem ſe fecit, eiuſque publicis, ac ſimilibus ſcripturis ſemper in iudicio, & extra fuiſſe adhibitam, & de præſenti plenam adhiberi fidem. In quorum omnium & ſingulorum fidem &c. Datum Romæ ex Aedibus noſtris his die, menſe, & anno ſuperius dictis.

Pro D. Leonardo de Leonardis.
Leoñides de Iulianis Subſtitutus.

Locus ✱ Sigilli.

BC762149

yt00/1374